

[Forsvarsministeren]

vedrører dansk område, og som fremgår af SACEURs forstærkningsplan for Europa, rettidigt kan modtages, støttes og indsættes, dersom regeringen beslutter sig til at anmode om allieret hjælp. Flertallet lagde endvidere vægt på, at de praktiske foranstaltninger og aftaler om støtte m.v., der er nødvendige for modtagelse af forstærkninger, i videst muligt omfang forberedes i fredstid.

I bemærkningerne til det foreliggende forslag til folketingsbeslutning har forslagsstillerne nærmere redegjort for forskellige forstærkningsmuligheder for Danmark. Som kilde er angivet et notat af 18. marts 1982 fra forsvarsministeriet om SACEURs forstærkningsplan og nogle dagbladsartikler. Jeg kan anbefale, at man måske i stedet læser side 20-25 i min årlige redegørelse for 1983, der indeholder en ajourført gennemgang af mulighederne for forstærkning til dansk område og af status med hensyn til at modtage og yde støtte til de allierede forstærkninger. Et par af de artikler, der er omtalt i bemærkningerne til forslaget, er i øvrigt netop skrevet på grundlag af min årlige redegørelse. Jeg skal ikke her komme ind på en udførlig gennemgang af forstærkningsmulighederne, men blot henvise til oplysningerne herom i denne redegørelse.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at rette en misforståelse i bemærkningerne til beslutningsforslaget. Det anføres i punkt 1 A, at en ny aftale er under udarbejdelse, som skulle omfatte 5 amerikanske flyeskadriller og 2 britiske. Jeg vil gerne slå fast, at der ikke er en sådan ny aftale under udarbejdelse. De 7 eskadriller, som er omtalt i en artikel i Information fra den 29. december 1983, der i øvrigt drejer sig om redegørelsen fra 1983, er de eskadriller, som fremgår af SACEURs forstærkningsplan fra 1982 som flystyrker, der fast er tildelt Danmark. Der er ikke på nuværende tidspunkt tale om at udvide dette antal.

Forslagsstillerne ønsker, at konkrete aftaler med USA, Storbritannien og NATO om bestemte fly- og troppeforstærknings tilknytning til Danmark ophæves. Jeg skal gøre opmærksom på, at der faktisk ikke er tale om sådanne bilaterale aftaler, hverken med andre lande eller med NATO. Forstærkningsmulighederne fremgår af SACEURs forstærkningsplan, som er baseret på de styrker, som visse lande mener at kunne stille til

rådighed til at forstærke Europa, samt på SACEURs vurdering af, hvorledes disse begrænsede styrker mest hensigtsmæssigt kan fordeles. Medlemslandene har tilsluttet sig denne plan, og det betyder for Danmarks vedkommende, at visse af disse styrker har Danmark som eneste indsættelsesmulighed, mens andre ud over Danmark har flere forstærkningsoptioner. At det ikke drejer sig om en aftale, fremgår også af, at SACEURs forstærkningsplan først kan sættes i kraft, når beslutning herom træffes i NATOs forsvarsplanlægningskomité, hvori Danmark er repræsenteret, og denne beslutning skal træffes i enstemmighed, altså også af Danmark.

Forstærkninger kan kun tilføres til Danmark efter anmodning eller godkendelse fra den danske regering, som efter grundlovens § 19 er forpligtet til at inddrage folketinget forud for en sådan beslutning.

Medens der således ikke findes konkrete aftaler om bestemte fly- og troppeforstærknings tilknytning til Danmark, er der, som jeg har oplyst i min årlige redegørelse, en række bilaterale aftaler mellem Danmark som værtsnation og de lande, som eventuelt skal sende forstærkninger til Danmark, om, hvilken støtte vi skal kunne yde sådanne styrker, hvis der træffes beslutning om deres indsættelse. Disse bilaterale støtteaftaler vedrører således ikke nye eller forøgede forstærkninger. Deres formål er alene at skabe de praktiske forudsætninger for eventuel modtagelse af de forstærkninger, som allerede er en mulighed i henhold til SACEURs plan, og hjemmelen til disse praktiske forberedelser er som nævnt udtrykkeligt anført i betænkningen til forsvarslovene.

Hermed håber jeg samtidig at have gjort op med en anden misforståelse i beslutningsforslaget, nemlig at der skulle være tale om forstærknings- og flyaftaler, der gælder i udefinerede krisesituationer. Hvis forslagsstillerne har haft den såkaldte COB-aftale i tankerne, kan jeg henvise til min besvarelse forrige onsdag af spørgsmål nr. S 178, 179 og 180 fra hr. Pelle Voigt.

Det følger også af det, jeg har sagt, og af min besvarelse af de nævnte spørgsmål, at Danmark ikke som anført af forslagsstillerne under punkt 2 i bemærkningerne til beslutningsforslaget kan blive inddraget i en optrapningssituation som følge af kriser andre steder i verden på grundlag af indgåede afta-